

Nr 76.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om fortsatt giltighet av valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350); given Stockholms slott den 22 februari 1952.

Under återopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå riksdagen att antaga härvid fogat förslag till lag om fortsatt giltighet av valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350).

GUSTAF ADOLF.

Per Edvin Sköld.

Förslag

till

Lag**om fortsatt giltighet av valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350).**

Härigenom förordnas, att valutalagen den 22 juni 1939¹, vilken jämlikt lag den 11 maj 1951 (nr 217) gäller till och med den 30 juni 1952, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1953.

¹ Senaste lydelse av 5 § se 1940:613.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:ts
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 8
februari 1952.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, DANIELSON, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, LINGMAN, NORUP, HEDLUND, PERSSON,¹ HJALMAR NILSON, LINDELL.

Efter gemensam beredning med cheferna för justitie- och handelsdepartementen anför chefen för finansdepartementet, statsrådet Sköld.

Genom valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350) har Kungl. Maj:tt erhållit befogenhet att, när riksdagen ej är samlad, under vissa förutsättningar förordna om inskränkning i olika hänseenden av förfoganderätten över utländska betalningsmedel m. m. Under tid, då riksdagen är samlad, äger Kungl. Maj:tt enahanda befogenhet efter inhämtande av riksdagens samtycke. Lagen gällde ursprungligen till och med den 31 mars 1940 men har därefter erhållit fortsatt giltighet, senast genom lag den 11 maj 1951 (nr 217) enligt vilken giltighetstiden utsträckts till och med den 30 juni 1952. Genom lag den 28 juni 1940 (nr 613) erhöll 5 § valutalagen ändrad lydelse.

Med stöd av valutalagen utfärdades efter inhämtande av riksdagens samtycke valutaförordningen den 25 februari 1940 (nr 97). I denna förordning, vilken jämlikt valutalagen icke gäller längre än sagda lag äger giltighet, ha vissa ändringar genomförts genom förordningar den 17 maj 1940 (nr 348), den 28 juni 1940 (nr 614), den 9 maj 1941 (nr 244), den 20 oktober 1944 (nr 693), den 26 januari 1945 (nr 16) och den 3 juni 1949 (nr 312).

I en den 10 och 14 januari 1952 dagtecknad, till Kungl. Maj:tt ställd skrivelse ha *fullmäktige i riksbanken* och *styrelsen för valutakontoret* anfört, att rådande förhållanden nödvändiggjorde fortsatt giltighet av ifrågavarande lagstiftning. I enlighet härmed hemställdes, att valutalagen måtte erhålla förlängd giltighet under ytterligare ett år eller alltså till utgången av juni månad 1953.

Över nämnda skrivelse ha, efter remiss, utlåtanden avgivits av *fullmäktige i riksgäldskontoret* samt *bank- och fondinspektionen*.

Fullmäktige i riksgäldskontoret ha anfört att fullmäktige icke hade något att erinra mot att valutalagen erhöle förlängd giltighet på sätt bankofullmäktige och valutakontorets styrelse förordat.

Bank- och fondinspektionen har förklarat, att — ur de synpunkter inspektionen hade att företräda — icke något vore att erinra mot bifall till framställningen.

Departementschefen. I enlighet med vad bankofullmäktige och styrelsen för valutakontoret föreslagit torde valutalagen — vars giltighetstid utgår den 30 juni 1952 — böra erhålla giltighet jämväl för tiden därefter. Någon ändring i valutalagen ifrågasättes icke för närvarande. Jag förordar sålunda, att valutalagen i sin nuvarande lydelse förlänas fortsatt giltighet under tiden till och med den 30 juni 1953.

Föredragande departementschefen hemställer härefter, att lagrådets utlåtande över inom finansdepartementet upprättat förslag till *lag om fortsatt giltighet av valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350)*, av den lydelse *Bilaga*¹ vid detta protokoll utvisar, måtte för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:
Birgit Warholm.

¹ Bilagan, som är likalydande med det vid propositionen fogade lagförslaget, har här uteslutits.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 18 februari 1952.

N ä r v a r a n d e :

justitieråden EKBERG,
STRANDBERG,
LJUNGGREN,
regeringsrådet BJÖRKHOLM.

Enligt lagrådet den 15 februari 1952 tillhandakommet utdrag av protokoll över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 8 februari 1952, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över upprättat förslag till *lag om fortsatt giltighet av valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350)*.

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, föredrogs inför lagrådet av byråchefen i finansdepartementet C. V. Åbjörnsson.

Lagrådet lämnade förslaget utan erinran.

Ur protokollet:

Olle Lundberg.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den
22 februari 1952.*

N ä r v a r a n d e :

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, DANIELSON, ZETTERBERG, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, LINGMAN, HAMMARSKJÖLD, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL.

Efter gemensam beredning med cheferna för justitie- och handelsdepartementen anmäler chefen för finansdepartementet, statsrådet Sköld, lagrådets den 18 februari 1952 avgivna utlåtande över det till lagrådet den 8 februari 1952 remitterade förslaget till *lag om fortsatt giltighet av valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350)*.

Föredragande departementschefen hemställer att förslaget, som av lagrådet lämnats utan erinran, måtte jämlikt § 87 regeringsformen genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Karl-Ingmar Edstrand.